

efter Gennemsnittet af Aarene 1892—1901, de saakaldte Afløsningskapitelstakster. Vi er ligeledes med til at stille Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 5, men Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4 staar for Flertallets Regning. De gaar meget vidt i Retning af at indskrænke Statskassens Tilskud til Godtgørelsen for dem, der saa sent faar deres Tiende afløst. Det er desværre saaledes, at det mange Steder ser meget sort ud med Hensyn til at faa Tienden afløst. Paa Nordfalster er det aller-værst, der kan de godt komme til at svare Tiende længe endnu. Der er 10 Sogne af 13, hvor Tienden ikke er afløst, saa det er noget lidt, synes vi, naar der kun gives en Halvaarsydelse en Gang, efter at Tienden er afløst, saaledes som Flertallet foreslaar. Men da vi erkender, at vi ikke kan sætte Ministerens Forslag igennem og heller ikke det, som vi selv ønsker, maa vi resignere. Hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil vi altsaa stemme for Lovforslaget ved tredie Behandling i Haab om, at det saa kan føres igennem, og at der da kan vises den Imødekommen overfor Tiendeyderne, at de fremtidig kan slippe med at betale efter Afløsningskapitelstaksten, og at de kan faa den Godtgørelse, der er tiltænkt dem ifølge Lovforslaget med Flertallets Ændringer.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Skønt Udvalget har vedtaget en Realitetsændring i det af mig fremsatte Lovforslag, vil jeg alligevel udtale min Tilfredshed med, at Udvalget har fremmet Sagen saaledes, at der kan være sikkert Haab om, at Lovforslaget vil blive vedtaget endnu i denne Samling. Jeg tror, at selv om Lovforslaget ved disse Ændringsforslag i nogen Grad reduceres, har det dog stor Betydning, at Sagen gennemføres. Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 gaar kun ud paa en Tydeliggørelse af Loven. Det er min Mening, at man ogsaa uden disse Ændringsforslag vilde være gaaet den samme Vej, som her er antydnet, jeg tror ikke, der var nogen Mulighed for at gaa udenom her, men da de stillede Ændringsforslag ikke betyder andet end en Tydeliggørelse af Lovforslaget, skal jeg gerne anbefale dem. Ændringsforslaget under Nr. 5 er jeg meget tilfreds med, thi der er stor Sand-

synlighed for, at der, naar disse Frister i nogen Grad kan indskrænkes, hvad de meget godt kan, er Udsigt til, at man faar flere Tiender afløst, end det ellers vilde være Tilfældet. Det er mit Haab, at der, naar vi naar 1. Januar 1916, kun skal være enkelte Tiender tilbage, som ikke er afløste, thi Kontoret arbejder med al den Kraft, det kan, for at blive færdig med det hele.

Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 3 og 4, som jo er Hovedændringsforslagene, og som er stillede af Udvalgets Flertal, maa jeg ligesom den ærede sidste Taler resignere. Lovforslaget gik ud paa at stille alle Tiendeydere, hvis Tiende ikke var afløst senere end i 1914, lige for Fremtiden, enten deres Tiende blev afløst 1915, 1916 eller 1917, Ændringsforslaget her stiller dem for saa vidt ogsaa lige, det vil sige i Retning af, at de kun faar en Halvaarsgodtgørelse fra Staten, men saa hører Ligheden ogsaa op. Alligevel maa jeg indrømme, at det er en Hjælp til disse Tiendeydere, hvis Tiende ikke er afløst, og naar man sætter det i Forbindelse med, at Kapitelstaksten for øvrigt for Fremtiden bliver den efter Tiendelovens § 1, er der dog derved opnaaet en Lettelse for disse Tiendeydere, og jeg kan derfor, skønt jeg hellere havde set Lovforslaget vedtaget, som det er forelagt af mig, tiltræde Ændringsforslaget. Jeg haaber, at Sagen maa blive ordnet i denne Samling. Jeg tror, at alle Tiendeydere, hvis Tiende ikke er afløst, med stor Interesse vil se hen til, hvad Rigsdagen vil gøre med dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3557), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 til § 2 af et Flertal (Dahl, Gunnar Fog-Petersen, Hauge, Kofoed, Hans Nielsen [Viborg A.